II

(Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

AFGØRELSER OG BESLUTNINGER

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 16. juli 2008

om statsstøttesag C 29/04 (tidligere N 328/03) — Italiens påtænkte støtteforanstaltning til fordel for sukkerfabrikken Villasor, ejet af selskabet Sadam ISZ

(meddelt under nummer K(2008) 3531)

(Kun den italienske udgave er autentisk)

(2009/704/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 88, stk. 2, første afsnit,

efter at have opfordret interesserede parter til at fremsætte bemærkninger i overensstemmelse med denne artikel og under hensyntagen til disse bemærkninger, og

ud fra følgende betragtninger:

I. SAGSFORLØB

(1) Ved brev til Kommissionen dateret den 22. juli 2003 anmeldte Italien en støtteforanstaltning til fordel for sukkerfabrikken Villasor, som er ejet af selskabet Sadam ISZ. Ved brev af 19. september 2003 og af 30. marts 2004 fremsendte Italien yderligere oplysninger til Kommissionen.

(2) Ved brev af 8. september 2004 underrettede Kommissionen Italien om sin beslutning om at indlede proceduren efter EF-traktatens artikel 88, stk. 2, over for den anmeldte støtteforanstaltning.

(3) Ved brev til Kommissionen dateret den 13. oktober 2004 og 7. april 2005 fremsendte Italien de italienske myndigheders bemærkninger til beslutningen om at indlede den formelle undersøgelsesprocedure.

(4) Kommissionens beslutning om at indlede proceduren blev offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* [1]. Kommissionen opfordrede interesserede parter til at fremsætte bemærkninger til støtteforanstaltningen.

(5) Kommissionen modtog bemærkninger fra interesserede parter. Den videresendte disse bemærkninger til Italien for at give landet mulighed for at kommentere dem og modtog dets kommentarer ved brev af 18. maj 2005.

(6) Ved brev af 31. januar 2008 og af 14. april 2008 fremsendte de italienske myndigheder de oplysninger, som Kommissionen havde anmodet om i et brev af 29. marts 2007.

II. BESKRIVELSE

(7) Støttemodtageren, sukkerfabrikken Villasor, som er ejet af selskabet Sadam ISZ, er den eneste virksomhed, der forarbejder sukkerroer på Sardinien (en af de største øer i Middelhavet).

(8) De italienske myndigheder bevilger 3,5 mio. EUR til denne sukkerfabrik som delvis kompensation for tab, der er opstået på grund af en nedgang i sukkerproduktionen. Nedgangen skyldes et fald i tilførslen af roer, som blev udløst af tørken i 2001-2002.

(9) Med hensyn til sukkerroeproduktionen har de kompetente myndigheder fremsendt oplysninger, der viser en nedgang i den regionale produktion og som følge heraf et fald i tilførslen af roer til sukkerfabrikken. I forhold til referenceperioden 1998-2000 var nedgangen i 2001 på 39 % og i 2002 på 68 % [2].

[1] EUT C 51 af 1.3.2005, s. 9.

[2] Kommissionen har godkendt støtte til sardinske landbrugere i henhold til punkt 11.3 i EF-rammebestemmelserne for statsstøtte i landbrugssektoren (EFT C 28 af 1.2.2000, s. 2) som erstatning for skader, som landbrugerne havde lidt på grund af denne tørke, statsstøttesag N 745/2000 og N 331/02.

(10) De kompetente myndigheder har beregnet det tab, som sukkerfabrikken Villasor led, på baggrund af selskabets regnskaber fra 1998 til 2002 og anslået tabet til 6 858 448 EUR ([3]). Tabet blev opgjort på følgende måde: Myndighederne beregnede de faste omkostninger pr. ton sukker i referenceperioden (1998-2000) og sammenlignede dette tal med de faste omkostninger pr. ton sukker i 2001 og 2002. Følgende omkostninger betragtedes som faste: faste lønomkostninger, håndteringsomkostninger (tjenester ydet af tredjemand og udtagning af prøver), kapacitetsomkostninger, afskrivninger og finansielle udgifter ([4]). I referenceperioden udgjorde de faste omkostninger i forhold til produktionen 166,61 EUR/t ([5]). I årene 2001-2002 var resultatet af samme beregning følgende: De faste omkostninger i forhold til produktionen udgjorde 287,95 EUR/t i 2001 ([6]) og 569,18 EUR/t i 2002 ([7]). Forskellen i forholdet mellem de faste omkostninger og produktionen i forhold til referenceperioden er beregnet ved at trække resultatet for referenceperioden fra resultatet for 2001 og 2002, hvilket giver en forskel på 121,34 EUR/t i 2001 og en forskel på 402,58 EUR/t i 2002 ([8]). Med henblik på at beregne det samlede tab er den samlede sukkerproduktion i 2001 og 2002 ganget med ovennævnte tal. I 2001 nåede tabet således op på 2 427 278 EUR og i 2002 op på 4 431 170 EUR ([9]), i alt 6 858 448 EUR.

(11) Det beløb på 3,5 mio. EUR, som de italienske myndigheder bevilgede, skulle således svare til 51 % af tabet. De italienske myndigheder forklarede, at støttebeløbet var fastsat i henhold til budgetmæssige begrænsninger.

(12) Støtten kan ikke kombineres med andre tilskud.

(13) De italienske myndigheder fremsendte en oversigt fra Sardiniens regionale agrometeorologiske tjeneste (SAR) med meteorologiske data for de seneste ti år ([10]) for at dokumentere den usædvanlige karakter af den tørke, som ramte øen i 2001-2002. Dataene viser bl.a. tørkens varighed og grundvandsstanden, og desuden fremsendtes oplysninger om de agroklimatologiske forhold på Sardinien i 2001-2002.

(14) De italienske myndigheder oplyste i øvrigt, at der flere gange var bevilget støtte til sukkerroedyrkning. I løbet af perioden 1990-2000 blev der bevilget støtte i 1995, 2000, 2001 og 2002.

(15) De italienske myndigheder vurderede, at støtten var forenelig med fællesmarkedet i henhold til punkt 11.3.1 i EF-rammebestemmelserne for statsstøtte i landbrugssektoren for perioden 2000-2006 (i det følgende benævnt rammebestemmelserne) ([11]), da støtten ifølge myndighederne havde til formål at dække tab, som sukkerfabrikken havde lidt på grund af en nedgang i sukkerroeproduktionen, der var forårsaget af et vejrfænomen, som kan sidestilles med en naturkatastrofe.

(16) Efter de italienske myndigheders opfattelse var denne fortolkning i tråd med Kommissionens praksis på området ([12]), idet der er en stor indbyrdes afhængighed mellem landbrugsproduktionen og den agroindustrielle forarbejdning, i særdeleshed når en agroindustriel virksomhed ikke har adgang til alternative forsyningskilder.

(17) Med det for øje hævder de italienske myndigheder, at landbruget og industrien er tæt forbundet til og indbyrdes afhængige af hinanden inden for sukkerroeindustrien. En sukkerroefabrik er afhængig af et passende forsyningsområde, og sukkerfabrikken Villasor beskæftiger sig udelukkende med fremstilling af sukker af sukkerroer, der er dyrket på det forsyningsområde, som befinder sig på øen. De italienske myndigheder hævder, at de roer, der dyrkes i middelhavsområdet, på grund af deres fysiologiske egenskaber skal høstes inden for en kort tidsperiode, hvor sukkerindholdet er størst, og hurtigt (inden for 36 timer efter optagning) transporteres til sukkerfabrikken, for at de ikke mister deres sukkerindhold og angribes af svamp, hvilket ville gøre dem ubrugelige. Af den årsag befinder forsyningsområderne sig typisk inden for en radius af 80-100 km fra sukkerfabrikkerne, og høst- og forarbejdningsperioden er meget kort. Den alternative forsyningskilde, der befinder sig

([3]) De kompetente myndigheder tilsendte Kommissionen regnskabet og deres overslag over tabet ved brev af 27.11.2003.

([4]) De kompetente myndigheder fratrak 27,2 % af afskrivningerne i 2000-2002 svarende til den statsstøtte, som Sadam Spa havde modtaget til investeringer i forbindelse med en omstrukturering af sukkerfabrikken Villasor. Statsstøttesag N 157/99, beslutning (2000) D/103781 af 19.5.2000 (EFT C 175 af 24.6.2000, s. 20).

([5]) I hele referenceperioden beløb de faste omkostninger sig til 15 762 413,37 EUR, og den samlede sukkerproduktion nåede op på 94 609 t (15 762 413,37: 94 609 = 166,61 EUR/t).

([6]) I 2001 beløb de faste omkostninger sig til 5 760 061,14 EUR, og sukkerproduktionen nåede op på 20 004 t (5 760 061,14: 20 004 = 287,95 EUR/t).

([7]) I 2002 beløb de faste omkostninger sig til 6 265 000,70 EUR, og sukkerproduktionen nåede op på 11 007 t (6 265 000,70:11 007 = 569,18 EUR/t).

([8]) I 2001 (287,95 – 166,61) = 121,34 EUR/t og i 2002 (569,18 – 166,61) = 402,58 EUR/t.

([9]) I 2001 (121,34 EUR x 20 004 t) = 2 427 278 EUR og i 2002 (402,58 EUR × 11 007 t) = 4 434 170 EUR.

([10]) SAR er Sardiniens statslige agrometeorologiske tjeneste.

([11]) EFT C 28 af 1.2.2000, s. 1.

([12]) Myndighederne henviser i den forbindelse til Kommissionens beslutning af 5.12.2000 i statsstøttesag N 185/00 (EFT C 19 af 20.1.2001, s. 6). I denne sag fastslog Kommissionen, at erstatningen til skaldyrsrenserier som følge af slimforureningen i 1997 var forenelig med traktatens artikel 87, stk. 2, litra b).

tættest på sukkerfabrikken Villasor, er beliggende på det italienske fastland, dvs. over 250 km væk (heraf 180 km til søs).

(18) De italienske myndigheder mindede om, at sukkerproduktionen i EU er reguleret af den fælles markedsordning for sukker (forordningen om den fælles markedsordning for sukker) ([13]), i henhold til hvilken sukkerfabrikker skal indgå kontrakter med sukkerroeproducenterne i deres forsyningsområde om levering af roer til fremstilling af sukker under den kvote »A+B«, som staten har tildelt dem, så de kan opnå den pris og de indtægter, der er garanteret i henhold til den fælles markedsordning. Den del af sukkerproduktionen, der overstiger kvote »A+B«, kan hverken omfattes af interne støtteforanstaltninger eller afsættes frit på det fælles marked. Som følge heraf angiver sukkerfabrikken og de landbrugsbedrifter, der sædvanligvis forsyner den, i deres dyrkningskontrakt de arealer, der skal dyrkes, og hvis udbytte ikke overskrider den kvote »A+B«, som staten har tildelt sukkerfabrikken. I den forbindelse er det ikke hensigtsmæssigt, at en sukkerfabrik kan forsynes med roer fra et andet produktionsområde på grund af den begrænsede mængde sukker, der kan produceres ud over mængden i dyrkningskontrakten, og i det lys er det nødvendigt med sådanne aftaler mellem sukkerproducenterne. Desuden skal alternative sukkerroeområder for Middelhavsområdets vedkommende være beliggende inden for en tilstrækkelig kort afstand for at sikre, at råvarerne er brugbare.

(19) De italienske myndigheder ønskede faktisk at nævne den eventualitet, at virksomheden Villasor kunne skaffe råvarer til fremstilling andetstedsfra, men afstanden til de produktionsområder, der er beliggende på det italienske fastland, er så lang, at transporten af sukkerroerne ville være urentabel, og desuden ville råvarerne ankomme til bestemmelsesstedet i en ubrugelig tilstand.

(20) De italienske myndigheder har tilsendt Kommissionen et overslag over den tid og de omkostninger, der ville være forbundet med at fragte sukkerroer fra et »alternativt« område beliggende på det italienske fastland. Det ville tage 2,5 dage at transportere roerne til Sardinien regnet fra lastningen. Eftersom forarbejdningen af roerne vil skulle foregå inden for 36 timer fra optagningen (1,5 dag), ville roerne ankomme til bestemmelsesstedet i en ubrugelig tilstand. De omkostninger, der er forbundet med transporten, ville ifølge de italienske myndigheders beregninger ligge på omkring 10 188 000 EUR for begge perioder.

(21) Med hensyn til selve tørken og den vandforvaltningspolitik, der i den forbindelse blev ført på Sardinien, har de italienske myndigheder oplyst, at der i 1995 blev erklæret undtagelsestilstand på grund af vandknaphed, og at der blev udnævnt en særlig embedsmand (Commissario Governativo per l'Emergenza Idrica) med særlige beføjelser i forhold til forvaltning af vandressourcerne og iværksættelse af yderst vigtige infrastrukturarbejder.

(22) De italienske myndigheder har ligeledes oplyst, at Sardiniens regionale udviklingsplan for perioden 2000-2006 indeholdt specifikke foranstaltninger for roedyrkning. Blandt disse foranstaltninger kan bl.a. nævnes vandbygningsarbejder inden for landbruget, indkøb af udstyr og installation af kunstvanding i landbrugsbedrifter, indførelse af mere moderne maskiner og indførelse af gødnings- og plantebeskyttelsesmaskiner.

III. BESKRIVELSE AF BAGGRUNDEN FOR AT INDLEDE PROCEDUREN

(23) Kommissionen indledte proceduren efter EF-traktatens artikel 88, stk. 2, fordi den var i tvivl om, hvorvidt støtteforanstaltningen var omfattet af traktatens artikel 87, stk. 2, litra b), i henhold til hvilken støtte, hvis formål er at råde bod på skader, der er forårsaget af naturkatastrofer eller af andre usædvanlige begivenheder, er forenelig med fællesmarkedet. Med hensyn til undtagelserne fra det generelle princip om statsstøttes uforenelighed med fællesmarkedet i traktatens artikel 87, stk. 1, fortolker Kommissionen begrebet »naturkatastrofer« i artikel 87, stk. 2, litra b), meget snævert. Indtil videre har Kommissionen accepteret, at jordskælv, laviner, jordskred og oversvømmelser kan henregnes under naturkatastrofer.

(24) Det har altid været Kommissionens opfattelse, at vejrfænomener som frost, haglbyger, isslag, regn og tørke ikke i sig selv kan betragtes som naturkatastrofer i henhold til artikel 87, stk. 2, litra b). I lyset af den skade, som sådanne begivenheder kan forårsage på landbrugsproduktionen eller produktionsmidlerne i landbruget, har Kommissionen dog accepteret, at de kan sidestilles med naturkatastrofer, når skadeniveauet når et vist omfang (som er fastsat til 20 % af den normale produktion i ugunstigt stillede områder og 30 % i andre områder). I henhold til punkt 11.3 i rammebestemmelserne ([14]) kan støtte, der tildeles som kompensation for tab forårsaget af dårlige vejrforhold, kun tildeles landbrugere eller en producentorganisation, som landbrugerne er medlem af. Kommissionen betragter støtteforanstaltninger efter punkt 11.3 som forenelige med fællesmarkedet i henhold til traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), når visse betingelser er opfyldt.

(25) Det har altid været Kommissionens opfattelse, at bestemmelserne i punkt 11.3 i rammebestemmelserne ikke fandt anvendelse på agroindustrielle forarbejdningsvirksomheder, som efter Kommissionens mening råder over den fornødne fleksibilitet til at styre deres forsyninger. Der kan naturligvis blive tale om ekstra udgifter til råvarer og/eller en lavere fortjeneste, men det synes ikke at berettige til en direkte anvendelse af de regler, der gælder for landbrugsproduktion.

([13]) På det tidspunkt, hvor støtten blev anmeldt, var markedet reguleret af Rådets forordning (EF) nr. 1260/2001 af 19.6.2001 om den fælles markedsordning for sukker (EFT L 178 af 30.6.2001, s. 1).

([14]) Se fodnote 11.

(26) Da de italienske myndigheder ikke havde foreslået andre retsgrundlag for behandling og eventuel godkendelse af støtteforanstaltningen, kunne Kommissionen på daværende tidspunkt ikke udelukke, at der var tale om driftsstøtte, dvs. støtte, der tager sigte på at fritage virksomheden for omkostninger, som den normalt skulle have afholdt i forbindelse med sin daglige drift eller sine normale aktiviteter.

(27) Desuden tydede oplysningerne fra de italienske myndigheder og de oplysninger, som Kommissionen rådede over, på, at selskabet Sadam ISZ og de selskaber, som det direkte eller indirekte tilhørte — bl.a. SAM ([15]) og FINBIETICOLA Spa ([16]) — ville have været i stand til at modstå faldet i virksomhedens rentabilitet.

(28) I øvrigt ville den referenceperiode, som de italienske myndigheder havde valgt at benytte ved beregning af støtten, have været ukorrekt i det tilfælde, hvor princippet om kompensation i punkt 11.3 i rammebestemmelserne kunne have fundet anvendelse på Sadam ISZ (hvilket ikke er tilfældet på nuværende tidspunkt i proceduren).

IV. BEMÆRKNINGER FRA INTERESSEREDE PARTER

(29) Da Kommissionen indledte proceduren, modtog den bemærkninger fra Sadam ISZ ([17]), Sardiniens regionspræsident ([18]) og Brumar Srl ([19]).

Selskabet Sadam ISZ

(30) Selskabet Sadam ISZ fastholder i sine bemærkninger de begrundelser, der er omtalt i åbningsskrivelsens punkt 12 til 36, og som fik de italienske myndigheder til at overveje at tildele støtten, dvs. tørkens usædvanlige karakter, den manglende mulighed for at skaffe forsyninger fra andre områder på grund af sukkermarkedets særlige struktur og de umulige transportforhold, som skyldes, at sukkerfabrikken er beliggende på en ø, samt den agroindustrielle sukkersektors betydning for øens økonomi. Selskabet fremsendte desuden oplysninger om ændringer i dets ejerforhold, hvoraf fremgår, at selskabet i dag udelukkende ejes af koncernen Eridania Sadam. Selskabet Sviluppo Italia SpA trak sig ud i december 2003, og i oktober 2004 overgik også FINBIETICOLAs ejerandel til koncernen Eridiana Sadam. Sadam ISZ har fremsendt en kopi af den aftale, der blev indgået mellem de forskellige private og offentlige myndigheder med henblik på at garantere den fortsatte sukkerroeproduktion på Sardinien. I den forbindelse påtog regionen Sardinien sig at iværksætte alle fornødne initiativer for at fremme investeringer i sukkerroesektoren, bl.a. med hensyn til forvaltning af vandressourcerne, og hurtigst muligt opnå Kommissionens godkendelse af den anmeldte støtte på 3,5 mio. EUR som kompensation for tab forårsaget af tørken.

(31) Sadam ISZ vurderer ikke, at virksomhedens produktion har nogen indflydelse på det europæiske marked, for ikke alene har den en markedsandel på kun 0,2 %, men 98 % af dens produktion sælges på det sardinske marked og dækker knap 50 % af øens behov, mens koncernen Eridania Sadam står for 35 % af den italienske sukkerproduktion, svarende til 1,7 % af den europæiske sukkerproduktion, og sidder på 23 % af hjemmemarkedet, svarende til 2,15 % af det europæiske marked.

Sardiniens regionspræsident

(32) Sardiniens regionspræsident understreger den helt usædvanlige situation, der kendetegnede årene 2001-2002, og som på ingen måde vil kunne danne præcedens fremover i andre situationer. Regionspræsidenten lægger vægt på de negative konsekvenser, som en lukning af den eneste sukkerfabrik på Sardinien ville have for øens økonomi i betragtning af sukkerroesektorens betydning på Sardinien, antallet af berørte landbrugsbedrifter (1 300, som beskæftiger ca. 5 000 ansatte) og antallet af fastansatte (83) og sæsonarbejdere (knap 200) på sukkerfabrikken for ikke at tale om den beskæftigelse, som er afledt af denne aktivitet (tredjeparter, der står for dyrkning og høst af sukkerroerne, vognmænd og virksomheder med ansvar for håndtering af anlæggene) og i forhold til en fornuftig styring af den samlede landbrugsproduktion, eftersom sukkerroer er en vigtig vekselafgrøde. Regionspræsidenten minder om den store betydning, som den regionale forvaltning tillægger sukkerroesektoren, og dens indsats for at bevare den.

Selskabet Brumar Srl

(33) Selskabet Brumar Srl hævder, at sukkerfabrikken Sadam ikke har lidt tab, da den har haft mulighed for at købe sukker i Frankrig, Tyskland, Slovenien og Kroatien, og at alle de italienske sukkerfabrikker hævede prisen på hvidt sukker med 50 EUR/t med virkning fra den 1. oktober 2003, hvilket sikrede Italiens fem sukkerfabrikker et nettooverskud på 80 mio. EUR. Ifølge Brumar Srl må selskabet Sadam have sikret sig den største fortjeneste, da selskabet sidder på hovedparten af den italienske produktion. Brumar Srl er af den opfattelse, at støtte bør tildeles sukkerroeproducenterne som kompensation for den høst, der gik tabt på grund af tørken, og de arbejdstagere, som ikke blev antaget af forarbejdningsvirksomhederne.

([15]) SAM srl er et selskab, der er kontrolleret af Sadam Spa. Sadam-koncernen står for 35 % af den nationale sukkerproduktion.
([16]) FINBIETICOLA Spas virksomhedsformål er bl.a. at deltage i selskaber inden for den italienske sukkerindustri, som det ejer kapitalandele i.
([17]) Brev af 31.3.2005.
([18]) Brev af 10.12.2004.
([19]) Telefax af 7.3.2005.

V. ITALIENS BEMÆRKNINGER

(34) I forbindelse med indledningen af proceduren fremsendte de italienske myndigheder deres bemærkninger ved brev af 13. oktober 2004 og af 7. april 2005 og kommenterede brevet fra selskabet Brumar Srl ved brev af 17. maj 2005.

(35) Med hensyn til påstandene fra selskabet Brumar Srl afviser de italienske myndigheder dem alle sammen og anser dem for at være fuldstændig irrelevante i den foreliggende sag, da sukkerfabrikken Villasor aldrig har importeret sukker fra de lande, som selskabet Brumar Srl nævner, og eftersom forhøjelsen af prisen på hvidt sukker gjaldt hele den italienske produktion og vedrørte høståret 2003, dvs. et senere tidspunkt i forhold til de høstår, hvor støtten skulle tildeles. Endelig bestrider de beregningerne af de italienske sukkerfabrikkers formodede fortjenester i 2003 generelt og koncernen Eridania Sadams indtjening i særdeleshed. Koncernen Eridania Sadam, som Sadam ISZ er en del af, stod nemlig i 2003 for 34 % af den italienske sukkerproduktion.

(36) De italienske myndigheder anerkender i deres brev af 13. oktober 2004, at Kommissionen på udførlig vis har fremstillet alle aspekter i sagen og alle de oplysninger, der er blevet fremsendt forud for indledningen af proceduren, bl.a. retsgrundlaget, den påtænkte foranstaltnings kompenserende karakter, metoderne til beregning af støtten, det afgørende retsgrundlag for godkendelse af støtteforanstaltningen, den indbyrdes afhængighed mellem landbruget og industrien i sukkerroesektoren, den manglende mulighed for at skaffe forsyninger fra andre produktionsområder med henblik på forarbejdning på Sardinien og sukkerroesektorens betydning for øens økonomi.

(37) Det er de italienske myndigheders opfattelse, at støtteforanstaltningen ikke påvirker samhandelen inden for Fællesskabet og alene har en virkning på regionalt plan. 98 % af sukkerfabrikken Villasors produktion afsættes nemlig på det lokale marked, og fabrikken er således ikke i konkurrence med andre fællesskabsvirksomheder, hverken på det italienske marked (fastlandet), fællesskabsmarkedet eller det internationale marked. De italienske myndigheder mener, at Kommissionen i overensstemmelse med sit udkast til meddelelse om nye retningslinjer for behandling af statsstøtte med begrænset virkning på samhandelen inden for Fællesskabet bør lægge større vægt på den pågældende foranstaltnings økonomiske virkning i betragtning af netop dens ubetydelige påvirkning af samhandelen. Ifølge de italienske myndigheder bør Kommissionens påstand ([20]) om, at Italien har en stærk stilling på sukkermarkedet, som minimum holdes op imod, at Italien i høståret 2002 kun var den fjerdestørste europæiske sukkerproducent, at koncernen Eridania Sadam havde en markedsandel på lige godt 1,5 % af det europæiske marked, og at Sadam ISZ havde en produktion svarende til 0,06 %.

(38) Med hensyn til det retsgrundlag, der skulle berettige foranstaltningen, henviser de italienske myndigheder til en række af Kommissionens tidligere beslutninger, hvor den har godkendt støtteforanstaltninger i landbrugssektoren og den agroindustrielle sektor på grundlag af traktatens artikel 87, stk. 2, litra b), og efter de særlige kriterier for anvendelse af punkt 11.3 i rammebestemmelserne (bl.a. statsstøttesag N 83/2000, N 185/2000, N 657/02 og N 729/02), og hævder, at betingelserne for anvendelse af disse kriterier er opfyldt i den foreliggende sag.

(39) De italienske myndigheder henleder også Kommissionens opmærksomhed på punkt 3.4 i rammebestemmelserne, som fastsætter, at den omstændighed, at en støtteforanstaltning ikke på alle punkter er omfattet af rammebestemmelserne, ikke fritager Kommissionen for at vurdere de konkrete tilfælde på grundlag af principperne i traktatens artikel 87, 88 og 89 og EF's fælles landbrugspolitik og politik for udvikling af landdistrikterne. De italienske myndigheder mener således, at såfremt Kommissionen vurderede, at artikel 87, stk. 2, litra b), ikke fandt anvendelse på den påtænkte foranstaltning, burde den godkende den på grundlag af artikel 87, stk. 3, litra c).

(40) Ifølge de italienske myndigheder ville den påtænkte støtteforanstaltning give mulighed for delvist at kompensere sukkerfabrikken for de store tab som følge af faldet i sukkerproduktionen, der skyldtes manglen på råvarer til forarbejdning, der igen skyldtes den alvorlige tørke i perioden 2001-2002. På Sardinien ville en normal sukkerroehøst give virksomheden mulighed for at være lønsom. Den påtænkte støtte, som de italienske myndigheder nok en gang kalder ubetydelig og ekstraordinær, ville samtidig gøre det muligt at færdiggøre hele det omstruktureringsprojekt, der blev iværksat i 1999 med store industrielle ([21]) og landbrugsmæssige investeringer (se foranstaltning 4.9 N vedrørende POR Sardegna, som Kommissionen har godkendt), hvilket ville være til fordel for den økonomiske udvikling i hele regionen.

([20]) Se punkt 38 i åbningsskrivelsen.
([21]) Se fodnote nederst på side 4.

(41) De italienske myndigheder mener, at henvisningen til de interne forhold i koncernen Sadam Eridiana er helt irrelevant for vurderingen af den foreliggende sag. I betragtning af virksomhedens store gæld i 2003 gennemførte koncernen Sadam Eridania og FINBIETICOLA Spa i december 2003 en rekapitalisering af virksomheden i form af et indskud på 5 039 393 EUR og opfyldte således deres forpligtelser over for det kontrollerede selskab i forhold til de normale forretningsmæssige risici, som Sadam ISZ stod over for i 2003 (driftsår/normal produktion). Efter denne rekapitalisering trak Sviluppo Italia, den statslige aktionær, sig ud, da den ikke havde deltaget i rekapitaliseringen. De italienske myndigheder mener ikke, at det kan være det kontrollerende selskabs pligt via finansielle strømme internt i koncernen at kompensere for tab, der er forårsaget af en usædvanlig begivenhed, som var umulig at forudse i den omhyggelige planlægning af koncernens driftsaktiviteter. De italienske myndigheder fastholder, at majoritetsaktionærers ansvar bør være begrænset til krav, der udspringer af virksomhedens normale aktiviteter.

(42) Endelig er det med hensyn til den referenceperiode, der er anvendt til beregning af erstatningen, de italienske myndigheders opfattelse, at de har overholdt principperne i punkt 11.3.2 i rammebestemmelserne. Desuden udelukker forskellen mellem virksomhedens reelle tab (6 858 448 EUR) og det påtænkte støttebeløb (3,5 mio. EUR), at der er tale om overkompensation. De italienske myndigheder bemærker, at Kommissionen allerede har godkendt andre metoder til beregning af erstatning end dem, der er fastlagt i rammebestemmelserne, med den begrundelse, at den anvendte metode ikke medførte en risiko for overkompensation i forhold til det reelle tab ([22]).

(43) De italienske myndigheder uddybede i deres seneste korrespondance fra 2008 oplysningerne efter anmodning fra Kommissionen. De italienske myndigheder fremsendte bl.a. data (udtrykt i ton) om sukkerproduktionen, som er gengivet i tabellen nedenfor.

Høstår	Produktion Villasor	Produktion Sadam-koncernen	Kvote »A+B« Sadam-koncernen	Underskud/overskud
1999/2000	34 310,13	334 851,41	308 119,70	26 731,71
2000/2001	26 608,50	290 403,52	298 910,30	– 8 506,78
2001/2002	20 004,60	242 879,84	305 996,50	– 63 116,66
2002/2003	11 007,06	283 729,55	290 072,50	– 6 342,95
2003/2004	9 143,18	284 895,25	533 961,70	– 249 066,45
2004/2005	9 520,30	341 327,21	540 996,50	– 199 669,29
2005/2006	8 193,55	623 281,50	484 356,20	138 925,30

(44) De italienske myndigheder har ligeledes oplyst, at sukkerfabrikken Villasor definitivt havde indstillet sine aktiviteter i forbindelse med omlægningen af sektoren som følge af reformen af den fælles markedsordning for sukker. I den forbindelse forelagde Eridania Sadam den 30. april 2007 et omlægningsprojekt for sukkerfabrikken Villasor for det italienske landbrugs-, fødevare- og skovbrugsministerium.

(45) Den anmeldte støtte kunne ifølge de italienske myndigheder indgå som led i omlægningen af sektoren og virksomheden, som fortsat er meget vigtig i forhold til at beskytte beskæftigelsen og markedsmulighederne for den sardinske agroenergisektor.

VI. VURDERING AF STØTTEN

Markedsordningen

(46) Der er tale om en støtteforanstaltning til fordel for en sukkerfabrik. I overensstemmelse med artikel 36 i Rådets forordning (EF) nr. 318/2006 af 28. februar 2006 om den fælles markedsordning for sukker ([23]), og førhen artikel 45 i forordning (EF) nr. 1260/2001 finder EF-traktatens artikel 87, 88 og 89 anvendelse på de produkter, der er omhandlet i forordningen. Den sektor, som støtteforanstaltningen vedrører, er således omfattet af fællesskabsreglerne om statsstøtte.

([22]) Se statsstøttesag N 661/01, beslutning K(2003) 130 af 13.2.2003 (EUT C 68 af 21.3.2003, s. 17).
([23]) EUT L 58 af 28.2.2006, s. 1.

Forbud mod statsstøtte, jf. EF-traktatens artikel 87, stk. 1

(47) I henhold til traktatens artikel 87, stk. 1, er statsstøtte eller støtte, som ydes ved hjælp af statsmidler under enhver tænkelig form, og som fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene ved at begunstige visse virksomheder eller visse produktioner, uforenelig med fællesmarkedet i det omfang, den påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne.

(48) I den foreliggende sag svarer støtteforanstaltningen til definitionen af støtte i traktatens artikel 87, stk. 1, idet den (i form af et økonomisk tilskud uden modydelse) økonomisk begunstiger en bestemt virksomhed (Sadam ISZ, som ejer Villasor), der er tale om offentlige (regionale) midler, og den pågældende støtteforanstaltning kan påvirke samhandelen. Desuden fremgår det af de oplysninger, som Sadam fremsendte i forbindelse med indledningen af proceduren, at selskabet ikke kun er aktivt på det italienske marked, men også på fællesmarkedet (se betragtning 31 ovenfor). Selv om det sukker, der fremstilles på sukkerfabrikken Villasor, stort set udelukkende sælges på det sardinske marked, forholder det sig ikke desto mindre sådan, at støtten kan stille en mulig konkurrent fra en anden medlemsstat ugunstigt på dette marked.

(49) Ifølge EF-Domstolens retspraksis medfører styrkelsen af en virksomheds konkurrenceposition på grundlag af statsstøtte generelt en fordrejning af konkurrencen i forhold til konkurrerende virksomheder, som ikke er begunstiget af en sådan støtte ([24]). Retspraksis viser, at en støtteforanstaltnings relativt begrænsede betydning eller en begunstiget virksomheds relativt lille størrelse ikke på forhånd udelukker, at samhandelen mellem medlemsstaterne bliver berørt ([25]).

(50) En foranstaltning påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne, hvis den hæmmer import fra andre medlemsstater eller fremmer eksport til andre medlemsstater. Det afgørende forhold er, om samhandelen inden for Fællesskabet vil udvikle sig anderledes eller risikerer at udvikle sig anderledes som følge af den pågældende foranstaltning.

(51) Det produkt, der begunstiges af støtteforanstaltningen, er genstand for samhandel mellem medlemsstaterne ([26]) og er dermed udsat for konkurrence.

(52) At der som nævnt i betragtning 46 findes en fælles markedsordning for sukker vidner desuden om omfanget af handelen med sukker inden for Fællesskabet og ønsket om at ville sikre lige konkurrencevilkår på fællesmarkedet.

([24]) Domstolens dom af 17.9.1980, sag C-730/79, Sml. 1980, s. 2671, præmis 11 og 12.

([25]) Domstolens dom af 21.3.1990, sag C-142/87, Sml. 1990 I, s. 959, præmis 43, og dom af 14.9.1994, forenede sager C-278/92 og C-280/92, Sml. 1994 I, s. 4103, præmis 40 til 42.

([26]) Der er en stor samhandel i sukkersektoren inden for Fællesskabet. I 2002 importerede Italien 366 539 t sukker fra andre EU-medlemsstater (EU-15) og eksporterede 37 564 t.

(53) Udkastet til Kommissionens meddelelse om nye retningslinjer for behandling af statsstøtte med begrænset virkning på samhandelen inden for Fællesskabet, som de italienske myndigheder henviser til (se betragtning 37), er ikke blevet vedtaget af Kommissionen og vil ikke kunne få betydning for behandlingen af tidligere sager.

(54) Kriterierne vedrørende påvirkningen af samhandelen og fordrejningen af konkurrencen er således til fulde opfyldt.

(55) Støtteforanstaltningen udgør dermed statsstøtte i henhold til EF-traktatens artikel 87, stk. 1.

(56) Der er imidlertid undtagelser fra forbuddet i EF-traktatens artikel 87, stk. 1. For at være forenelig med fællesmarkedet skal den påtænkte foranstaltning være omfattet af en af undtagelserne i traktatens artikel 87, stk. 2 og 3.

Undtagelserne i EF-traktatens artikel 87, stk. 2

(57) Bestemmelserne i EF-traktatens artikel 87, stk. 2, litra b), som de italienske myndigheder har påberåbt sig, og som fastslår, at støtte, hvis formål er at råde bod på skader, der er forårsaget af naturkatastrofer eller af andre usædvanlige begivenheder, er forenelig med fællesmarkedet, finder ikke anvendelse i den foreliggende sag.

(58) Da traktaten ikke indeholder en definition af begreberne »usædvanlige begivenheder« og »naturkatastrofer«, må det undersøges, om den tørke, der ramte Sardinien, kan betragtes som en naturkatastrofe, jf. traktatens artikel 87, stk. 2, litra b). Kommissionens faste praksis er at foretage en streng fortolkning af begreberne »naturkatastrofer« og »usædvanlige begivenheder« i artikel 87, stk. 2, litra b).

(59) Nødvendigheden af en sådan streng fortolkning er konsekvent blevet bekræftet af Domstolen ([27]).

(60) Indtil videre har Kommissionen betragtet jordskælv, laviner, jordskred og oversvømmelser som naturkatastrofer. Blandt de begivenheder, som er blevet betragtet som usædvanlige, har været krige, interne konflikter og strejker og med visse forbehold og i lyset af deres omfang atomulykker eller alvorlige industriulykker samt brande, der medfører store tab.

(61) På grund af de vanskeligheder, der er forbundet med at forudsige sådanne begivenheder, vil Kommissionen fortsat vurdere den konkrete støtteforanstaltning i henhold til traktatens artikel 87, stk. 2, litra b), og den hidtidige praksis på området. Det er især nødvendigt i forbindelse med støtte, der bevilges i en følsom sektor som sukkersektoren, hvor et hvilket som helst indgreb kunne komme i konflikt med de foranstaltninger, der er fastsat i den fælles markedsordning.

([27]) Domstolens dom af 11.11.2004, Spanien mod Kommissionen, sag C-73/03, præmis 37; Domstolens dom af 23.2.2006, sag C-346/03 og C-529/03, Giuseppe Atzeni m.fl., præmis 79.

(62) Ifølge Kommissionens faste praksis kan dårlige vejrforhold som frost, haglbyger, isslag, regn og tørke ikke i sig selv betragtes som naturkatastrofer i henhold til artikel 87, stk. 2, litra b) (se punkt 11.3.1 i rammebestemmelserne for 2000-2006).

(63) Indtil videre er selv voldsom tørke aldrig blevet anerkendt som en naturkatastrofe i henhold til traktatens artikel 87, stk. 2, litra b).

(64) Generelt skal en usædvanlig begivenhed som minimum have karakter af en begivenhed, der i kraft af sin beskaffenhed og virkning på de berørte aktører tydeligt adskiller sig fra de sædvanlige forhold og falder uden for de normale markedsvilkår.

(65) Det kan på baggrund af de oplysninger, som Italien har fremsendt, ikke konkluderes, at tørken havde en usædvanlig karakter. Den har snarere en permanent karakter. Siden efteråret 1999 (med undtagelse af november 2001) har der nemlig været en lang periode med tørke. Året 2001-2002 var kendetegnet ved, at der faldt mindre nedbør i forhold til normalen, men der var ikke tale om en usædvanlig begivenhed. I løbet af perioden 1990-2000 var der faktisk tre år, hvor tørken var endnu alvorligere (1994-1995, 1998-1999 og 1999-2000). Siden 1970 har der været en generel tendens til et fald i nedbøren ([28]).

(66) Et andet forhold, der taler for at betragte tørken som kronisk, er den undtagelsestilstand, der på grund af vandknaphed blev erklæret på Sardinien i 1995 ([29]), og som først blev ophævet den 31. december 2004 ([30]).

(67) Det forhold, at sukkerroeproducenterne i perioden 1990-2002 fire gange er blevet tildelt støtte som erstatning for tab forårsaget af tørke, antyder ligeledes, at tørken ikke var usædvanlig.

(68) Desuden fremgår det af tabellen i betragtning 43, at produktionen på sukkerfabrikken Villasor efter perioden 2001-2002 var væsentligt mindre, selv om der ikke var erklæret tørke i løbet af denne periode.

(69) Den støtteforanstaltning, som de italienske myndigheder påtænker, kan således ikke godkendes på dette retsgrundlag.

Undtagelserne i EF-traktatens artikel 87, stk. 3

(70) Det skal undersøges, om den påtænkte foranstaltning kan betragtes som forenelig med fællesmarkedet i henhold til traktatens artikel 87, stk. 3. De relevante bestemmelser findes nærmere bestemt i litra c), der fastsætter, at støtte til fremme af udviklingen af visse erhvervsgrene eller økonomiske regioner, når den ikke ændrer samhandelsvilkårene på en måde, der strider mod den fælles interesse, kan betragtes som forenelig med fællesmarkedet.

(71) I forbindelse med fortolkningen af denne undtagelse inden for landbrugssektoren undersøger Kommissionen i første omgang, om Kommissionens forordning (EF) nr. 1/2004 af 23. december 2003 om anvendelse af EF-traktatens artikel 87 og 88 på statsstøtte til små og mellemstore virksomheder, der beskæftiger sig med produktion, forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter ([31]), kan finde anvendelse. Såfremt denne forordning ikke kan finde anvendelse, støtter Kommissionen sig på rammebestemmelserne.

(72) Forordning (EF) nr. 1/2004 finder ikke anvendelse i den foreliggende sag, da støtten er tiltænkt en forarbejdningsvirksomhed som kompensation for tab forårsaget af ugunstige vejrforhold, en omstændighed, som ikke er omfattet af denne forordning. Kommissionen vil derfor skulle vurdere foranstaltningen på grundlag af rammebestemmelserne.

(73) Punkt 11.2 i rammebestemmelserne regulerer statsstøtte, hvis formål er at råde bod på skader, der er forårsaget af naturkatastrofer eller af andre usædvanlige begivenheder. Dette punkt vil ikke blive analyseret her, da det vedrører anvendelsen af traktatens artikel 87, stk. 2, litra b), som allerede er blevet behandlet ovenfor.

(74) Punkt 11.3 i rammebestemmelserne vedrører statsstøtte, der skal kompensere landbrugere for tab forårsaget af ugunstige vejrforhold såsom frost, regn, isslag eller tørke, dvs. begivenheder, der ikke i sig selv kan betragtes som naturkatastrofer i henhold til traktatens artikel 87, stk. 2, litra b).

(75) Når sådanne begivenheder forårsager skader på landbrugsproduktionen eller produktionsmidlerne i landbruget, der overstiger 20 % af den normale produktion i ugunstigt stillede områder og 30 % i andre områder, henregner Kommissionen dem under naturkatastrofer og accepterer, at der bevilges støtte til landbrugere som kompensation for disse tab i henhold til traktatens artikel 87, stk. 3, litra c).

(76) Tørke kan generelt sidestilles med en naturkatastrofe, som det var tilfældet i beslutning N 331/02 ([32]), når omfanget af den skade, som landbrugerne eller producentsammenslutningerne har lidt, er tilstrækkeligt stort. Som det fremgår af åbningsskrivelsen, har det imidlertid altid været Kommissionens opfattelse, at bestemmelserne i punkt 11.3 i rammebestemmelserne ikke fandt anvendelse på agroindustrielle forarbejdningsvirksomheder, som efter Kommissionens mening er fleksible nok til at kunne styre deres forsyninger. Der kan naturligvis blive tale om ekstra udgifter til råvarer og/eller en lavere fortjeneste, men det synes ikke at berettige til en direkte

([28]) Kilde: SAR., Le precipitazioni sulla Sardegna da Settembre 2001 ad Agosto 2002.
([29]) Dekret af 20.6.1995 fra ministerrådets præsident»Dichiarazione dello stato di emergenza«, jf. lov nr. 225/92.
([30]) http://www.regione.sardegna.it/j/v/138?s=1&v=9&va=3&c=1219

([31]) EUT L 1 af 3.1.2004, s. 1.
([32]) Kommissionens brev K(2002) 3211 af 2.9.2002, http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/agriculture-2002/n331-02.pdf

anvendelse af de regler, der gælder for landbrugsproduktion. Denne tilgang, som fremgår af punkt 11.3.8 i rammebestemmelserne, blev i øvrigt bekræftet i en nyere dom afsagt af Retten i Første Instans ([33]).

(77) Punkt 11.3 i rammebestemmelserne udelukker således, at en støtteforanstaltning, der har til formål at kompensere agroindustrielle forarbejdningsvirksomheder for tab som følge af ugunstige vejrforhold, kan være forenelig med fællesmarkedet.

(78) Dele af de italienske myndigheders argumentation byggede på den omstændighed, at den pågældende sukkerfabrik ikke havde fleksibilitet til at styre sine forsyninger, og at støtten som følge af den tætte forbindelse mellem sukkerroeproduktionen og sukkerfabrikken derfor burde udvides til at omfatte sukkerfabrikken. De italienske myndigheder brugte i den forbindelse flere af Kommissionens beslutninger som præcedens. Den første række af beslutninger, der blev henvist til, kan ikke betragtes som sammenlignelige, da de vedrører begivenheder, som i sig selv anses for at være naturkatastrofer (statsstøttesag N 729/02 ([34]) vedrører kompensation som følge af oversvømmelser i Sydøstfrankrig), eller usædvanlige begivenheder (statsstøttesag N 83/2000 ([35]) vedrører dioxinforureningen i Belgien, sag N 185/2000 ([36]) vedrører erstatning som følge af algeforurening i Adriaterhavet i Italien, og sag N 657/02 ([37]) vedrører belgisk skovbrug, som blev ramt af et usædvanligt angreb af barkbiller og svamp). Som anført tidligere kan tørke i sig selv ikke betragtes som en naturkatastrofe eller en usædvanlig begivenhed, og disse beslutninger kan derfor ikke bruges som præcedens i den foreliggende sag.

(79) De italienske myndigheder nævnte også beslutning N 745/2000 — C 4/01 ([38]) og N 331/02 ([39]). Kommissionen konkluderede i disse to sager, at tørke kunne sidestilles med en naturkatastrofe på grund af det høje skadeniveau. I begge tilfælde blev støtten tildelt primærproducenter og »consorzi di bonifica« (grundforbedringskonsortier). Kommissionen konkluderede med hensyn til disse konsortier, at rammebestemmelserne for statsstøtte i landbruget ikke fandt anvendelse, eftersom vand ikke er omfattet af traktatens bilag I.

(80) Disse grundforbedringskonsortier kan imidlertid ikke sidestilles med almindelige virksomheder som sukkerfabrikken i den foreliggende sag. Grundforbedringskonsortier er selvstændige offentlige virksomheder, som forvalter udtørrede områder. De modtager betaling fra landbrugere for at levere vandingsvand. Denne forskel mellem grundforbedringskonsortier og virksomheder, der forarbejder eller afsætter landbrugsprodukter, blev i øvrigt bekræftet i ovennævnte sag N 745/2000 — C 4/01, hvor Kommissionen besluttede at indlede proceduren over for den del af støtteforanstaltningen, der vedrørte virksomheder og kooperativer, som beskæftigede sig med forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter, idet den påpegede, at støtte til sådanne forarbejdningsvirksomheder ikke kunne godkendes i henhold til rammebestemmelserne for statsstøtte i landbruget. Da anmeldelsen senere blev trukket tilbage, nåede der ikke at falde endelig afgørelse i sagen.

(81) Med hensyn til sukkerfabrikkens vanskeligheder med at skaffe forsyninger andetstedsfra fremsatte de italienske myndigheder argumenter, der skulle godtgøre de vanskeligheder, der for den enkelte sukkerfabrik er forbundet med at få forsyninger fra et andet produktionsområde inden for et kontraktsystem, hvor sukkerroeproducenterne og sukkerfabrikkerne er knyttet til hinanden, og fremhævede, at den pågældende sukkerfabrik er beliggende på en ø, og at sukkerroerne har en kort holdbarhed. Den manglende mulighed for at skaffe forsyninger andetstedsfra udspringer i øvrigt af forordning (EF) nr. 1260/2001, som indfører en ordning med kontrakter mellem sukkerroeproducenterne og sukkerfabrikkerne. De italienske myndigheder har selv angivet, at under normale omstændigheder ville det ikke være muligt at få forsyninger fra andre områder, som producerer sukkerroer til andre virksomheder, uden at disse andre virksomheders samlede sukkerproduktion ville falde og dermed forhindre dem i at opfylde deres kvoter. De italienske myndigheder påpegede altså, at det generelt er meget sjældent, at en sukkerfabrik kan skaffe forsyninger fra andre produktionsområder end de sædvanlige.

(82) Argumentet om virksomhedernes manglende fleksibilitet, som Italien henviste til, gælder således enhver sukkerfabrik som følge af ovennævnte forordning (EF) nr. 1260/2001, uanset hvor virksomheden er beliggende. Et sådant argument gælder altså samtlige forarbejdningsvirksomheder, hvis tilknytning til producenterne er en følge af den fælles markedsordning for sukker. At godkende dette argument ville ikke være en streng fortolkning af rammebestemmelserne for statsstøtte i landbruget, og der er dog grund til at fastholde en sådan streng fortolkning, når det drejer sig om en undtagelse fra den generelle regel om statsstøttes uforenelighed med fællesmarkedet.

([33]) Dom afsagt af Retten i Første Instans den 14.12.2005, sag T-200/04, præmis 46.: »Det følger af bestemmelsernes ordlyd og generelle opbygning, at der i punkt 11 i rammebestemmelserne principielt skelnes mellem på den ene side landbrugere og landbrugsproduktion og på den anden side forarbejdningsvirksomheder og forarbejdning. Kun støtte som kompensation for skader, som landbrugere har lidt i forbindelse med landbrugsproduktion, kan godkendes i henhold til dette punkt«.

([34]) Kommissionens brev K(2003) 910 endelig af 2.4.2003, http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/agriculture-2002/n729-02.pdf

([35]) Kommissionens brev SG(2000) D/103852 af 25.5.2000, http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/agriculture-2000/n083-00.pdf

([36]) Kommissionens brev SG(2000) D/108955 af 5.12.2000, http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/peche-2000/n185-00.pdf

([37]) Kommissionens brev af 6.12.2002, http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/agriculture-2002/n657-02_fr.pdf

([38]) Kommissionens beslutning af 2.2.2001 (EFT C 263 af 19.9.2001, s. 16).

([39]) Kommissionens brev K(2002) 3211 af 2.9.2002, http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/agriculture-2002/n331-02.pdf

(83) Den støtteforanstaltning, som de italienske myndigheder påtænker, kan således ikke godkendes på dette retsgrundlag.

(84) De italienske myndigheder havde ligeledes angivet punkt 3.4 i førnævnte rammebestemmelser som retsgrundlag for bevilling af støtten. I henhold til dette punkt vurderer Kommissionen i de konkrete tilfælde alle støtteforanstaltninger, som ikke er omfattet af rammebestemmelserne, på grundlag af principperne i traktatens artikel 87, 88 og 89 og EF's fælles landbrugspolitik og politik for udvikling af landdistrikterne. Som det fremgår af de foregående betragtninger, er de pågældende støtteforanstaltninger (støtte til forarbejdningsvirksomheder som kompensation for skader forårsaget af ugunstige vejrforhold) specifikt omfattet af punkt 11.3 i rammebestemmelserne, som udelukker denne type virksomhed fra at kunne modtage støtte, og punkt 3.4 finder således ikke anvendelse.

(85) For fuldstændighedens skyld har Kommissionen undersøgt, om rammebestemmelserne for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder kunne finde anvendelse i den foreliggende sag. Den første betingelse for at være berettiget til støtte til redning eller omstrukturering er, at den pågældende virksomhed kan betragtes som kriseramt i henhold til rammebestemmelserne for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder ([40]). Det fremgår ikke af de oplysninger, som Kommissionen er i besiddelse af, at virksomheden var kriseramt i henhold til ovennævnte rammebestemmelser på det tidspunkt, hvor støtteforanstaltningen blev anmeldt. Det eneste tegn på krise, der er kendskab til, var behovet for en rekapitalisering på grund af en betydelig gæld i 2003. De private aktionærer skred imidlertid ind og tilførte virksomheden kapital i december 2003, hvorved enhver offentlig omstruktureringsstøtte blev overflødig. Desuden har virksomheden allerede tidligere modtaget omstruktureringsstøtte, som Kommissionen godkendte i 1999 ([41]). Hvis omstruktureringsperioden er afsluttet for mindre end ti år siden, vil en ny omstruktureringsstøtte ikke kunne godkendes, jf. princippet om engangsstøtte i punkt 3.2.3 i rammebestemmelserne for statsstøtte til redning og omstrukturering. Under alle omstændigheder vil Kommissionen gerne understrege, at det påhviler den pågældende medlemsstat at samarbejde med Kommissionen og forelægge alle oplysninger, der gør det muligt for Kommissionen at kontrollere, om betingelserne for at fravige reglerne er opfyldt ([42]). I den foreliggende sag har de italienske myndigheder på intet tidspunkt påberåbt sig anvendelsen af rammebestemmelserne for statsstøtte til redning og omstrukturering eller fremsendt dokumenter, der ville sætte Kommissionen i stand til at undersøge sagen i lyset af disse rammebestemmelser, trods Kommissionens henvisning hertil i betragtning 44 i åbningsskrivelsen.

([40]) EFT C 288 af 9.10.1999, s. 2.

([41]) Kommissionens brev SG(2000) D/103781 af 19.5.2000, http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/agriculture-1999/n157-99.pdf

([42]) Dom afsagt af Retten i Første Instans den 15.6.2005, Regione autonoma della Sardegna mod Kommissionen, sag T171/02, Sml. 2005 II, s. 2123, præmis 129.

Andre forhold, som Kommissionen nærede tvivl om i forbindelse med indledningen af proceduren

(86) De oplysninger, som Kommissionen var i besiddelse af ved indledningen af proceduren, syntes at antyde, at selskabet Sadam ISZ og de selskaber — navnlig SAM og FINBIETICOLA Spa — som det direkte eller indirekte var ejet af, ville have været i stand til at modstå faldet i virksomhedens rentabilitet.

(87) Da selskabet Sadam ISZ i løbet af proceduren kom under Eridania Sadams fuldstændige kontrol, noterer Kommissionen sig, at dette selskab var i stand til at opfylde sine forpligtelser over for det kontrollerede selskab og dermed give det mulighed for at fortsætte driften, også i betragtning af de store investeringer, der blev foretaget i forbindelse med den omstruktureringsplan, som blev iværksat i 1999-2000, og den rekapitalisering, der fandt sted i 2003-2004. Som anført i betragtning 75 synes virksomheden således ikke at være kriseramt, hvilket udelukker anvendelsen af rammebestemmelserne for statsstøtte til redning og omstrukturering.

(88) I øvrigt blev det i åbningsskrivelsen subsidiært anført, at den referenceperiode, som de italienske myndigheder havde valgt at benytte ved beregning af støtten, ville have været ukorrekt i det tilfælde, hvor princippet om kompensation i punkt 11.3 i rammebestemmelserne kunne have fundet anvendelse på Sadam ISZ (hvilket ikke er tilfældet på nuværende tidspunkt i proceduren). Da punkt 11.3 i rammebestemmelserne af ovennævnte årsager ikke vurderedes at finde anvendelse, er der ikke grundlag for at undersøge dette sidste forhold, som Kommissionen nærede tvivl om, da den besluttede at indlede proceduren.

VII. **KONKLUSION**

(89) På baggrund af ovenstående betragtninger er det Kommissionens opfattelse, at den statsstøtte på 3 500 000 EUR, som Italien påtænker at tildele sukkerfabrikken Villasor, ejet af Sadam ISZ, ikke er forenelig med fællesmarkedet —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Den statsstøtte på 3 500 000 EUR, som Italien påtænker at tildele sukkerfabrikken Villasor, ejet af Sadam ISZ, er ikke forenelig med fællesmarkedet.

Denne støtte kan derfor ikke godkendes.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til Den Italienske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. juli 2008.

På Kommissionens vegne
Mariann FISCHER BOEL
Medlem af Kommissionen